De la semimuscă la grea!

CEI MAI BUNI BOXERI ROMÂNI ÎN ANUL 1967

Încet, încet, cortina a coborît pe scena boxului. Se încheie un an bogat în evenimente pugilistice, un an în care pugiliștii noștri fruntași au obținut unele rezultate de valoare. Performanțele lor, luate în ansamblu, la campionatele europene, la Jocurile balcanice, la întîlnirile inter-țări și la campionatele republicane au constituit criteriile cele mai importante în alcătuirea clasamentelor interne la cele 11 categorii, realizate de colaboratorul nostru PAUL OCHIALBI.

Vi le redăm mai jos:

UN CAMPION NEAȘTEPTAT: A. MIHAI

SEMIMUSCĂ (48 KG)
1. A. Mihai (Steaua), campion
2. D. Davidescu (Din. Buc.)
3. V. Drăgan (Steaua)
4. M. Lumezeanu (Steaua)
5. G. Hoca (Industria sîrmei)

Noua categorie a „jocheilor" boxului, inclusă și în programul Jocurilor Olimpice de la Ciudad de Mexico, are reprezentanți de valoare în țara noastră. Pe drept cuvînt putem afirma că dispunem de 5 „semimuște" care pot face față cu succes pe orice ring internațional. Brăileanul A. Mihai, datorită combativității sale remarcabile, a reușit în acest an să se instaleze în fruntea listei celor mai buni. El mai trebuie însă să lucreze serios la capitolul tehnică, deoarece nu știe încă să lovească cu pumnul închis și nu are o poziție corectă pe picioare. Davidescu, cu mai mult curaj, poate reveni pe primul plan al categoriei. Drăgan și Lumezeanu rămîn cei mai tehnici pugiliști, care vor avea un cuvînt greu de spus în viitorul sezon. Hoca, cu forța sa în lovituri și combativitatea puțin comună, dacă va rămîne la „48", este capabil de multe surprize.

C. Ciucă, inaintea lui Gruiescu!

MUSCĂ (51 KG)
1. C. Ciucă (Steaua)
2. C. Gruiescu (Steaua), camp.
3. I. Nicolau (Dinamo Buc.)
4. C. Pop (UMT Timișoara)
5. St. Constantin (Metalul)

La început, o explicație: îl preferăm pe Ciucă lui Gruiescu, campionul țării, deși primul n-a participat la naționale, fiind accidentat după C. E. În cadrul turneului internațional de la București, vicecampionul european Ciucă l-a învins, însă, la puncte pe Gruiescu. Apoi, Ciucă și-a confirmat valoarea sa, calificîndu-se în finala turneului preolimpic de la Ciudad de Mexico, după ce l-a învins la puncte și pe campionul european, polonezul Szczipiak. Și la această categorie dispunem de cîteva elemente de prima mînă. Nicolau este o mare speranță fiind revelația acestui sezon. Boxerul, venit de la Nicolina Iași, are toate șansele să progreseze rapid, avînd în prezent condiții optime de pregătire. C. Pop și talentatul bucureștean St. Constantin, pot emite oricînd pretenții la un loc într-una din reprezentativele țării.

N. Giju, superior cu trei clase!

COCOȘ (54 KG)
1. N. Giju (Steaua), campion
2. I. Lungu (Progresul)
3. I. Otvos (Industria sîrmei)
4. P. Nedelcea (Dinamo Buc.)
5. D. Răgălie (Farul).

Indiscutabil, cel mai bun boxer român din ultimii ani, N. Giju, a dominat copios toate competițiile la care a participat. Campion balcanic la Istanbul, victorios la europenele de la Roma și din nou campion al țării, elevul antrenorilor I. Chiriac și M. Spakov se prezintă, la ora aceasta, cu o frumoasă carte de vizită pe arena internațională. Pe plan tehnic și ca concepție de luptă, el este superior cu cel puțin trei clase colegilor săi. Adevărul este însă că sîntem deficitari la această categorie în care înainte aveam multe elemente egale ca valoare. Pe locul doi l-am preferat pe I. Lungu pentru că este singurul care se acomodează cu stilul campionului și oferă dispute mai strînse cu acesta. Nu l-am omis întîmplător pe finalistul Molnar, un boxer curajos, însă cu un slab repertoriu tehnic. El s-a calificat în finală datorită unui complex fericit de împrejurări.

C. Stanev, un boxer ambițios

PANĂ (57 KG)
1. C. Stanev (Dinamo), campion
2. C. Crudu (Dinamo Buc.)
3. A. Iliescu (Steaua)
4. O. Gorea (Steaua)
5. A. Simion (Steaua)

Mult criticatul C. Stanev, „copilul teribil" al boxului românesc, a progresat uimitor în ultima vreme. Deși foarte tînăr (20 de ani), Stanev dispune de frumoase cunoștințe tehnice. El a început să-și organizeze bine blocajul și mai ales să lovească cu adresă. Dinamovistul, care are și un „punch" de semimijlociu, a oferit un meci memorabil în finala campionatului, învingîndu-l net pe Crudu, revelația anilor trecuți. O mențione pentru tînărul O. Gorea, un element de perspectivă, medaliat cu aur la turneul preolimpic de la Budapesta.

M. Goanță, campionul inconstanței

SEMIUȘOARĂ (60 KG)
1. M. Goanță (Dinamo Craiova), campion
2. Gh. Bădoi (Dinamo Buc.)
3. N. Deicu (Dinamo Buc.)
4. Gh. Anton (Farul).
5. C. Cuțov (Dinamo)

O nouă categorie deficitară, lipsită de boxeri de valoare. Goanță, la sfîrșitul carierei sportive, a reușit să-și înscrie în palmares primul său titlu național. Boxer inconstant, craioveanul nu oferă întotdeauna garanția succesului. Sperăm însă ca Bădoi, posesorul unor lovituri extrem de dure, dar care încă nu știe întotdeauna să-și utilizeze alonja, va putea marca un salt de calitate. Cu o mai bună orientare în ring și cu un pic de curaj, în meciurile mai „tari", Bădoi are toate șansele să devină omul nr. 1 al categoriei.

Totuși, optăm pentru M. Dumitrescu

UȘOARĂ (63 KG)
1. M. Dumitrescu (Dinamo Buc.), campion
2. I. Dinu (Farul C-ța)
3. V. Antoniu (Dinamo Buc.)
4. V. Tudose (Steaua)
5. V. Silberman (Steaua)

Foarte grea alegerea „șefului" acestei categorii. Dumitrescu i-a învins pe Antoniu și pe Dinu la campionate, ca apoi să piardă revanșa în turneul internațional de la București, în fața fostului campion al „semiușorilor". Dinu nu a mai fost revăzut la lucru într-un meci mai important. Am acordat primul loc lui Dumitrescu, pentru că este un „stilist", lucrează mai rapid, pe riposte, și este mai spectaculos. Antoniu putea, cu ușurință, să dețină supremația categoriei. În ultimele luni, el și-a neglijat pregătirile și nu a obținut rezultate prea bune nici în întîlnirile internaționale (mai ales în meciul cu R. F. a Germaniei).

Rezistentul C. Ghiță

SEMIMIJLOCIE (67 KG)
1. C. Ghiță (Dinamo Buc.), campion
2. A. Majai (C.S.M. Cluj)
3. C. Niculescu (I.C.F.)
4. I. Hodoșan (Dinamo Craiova)
5. Gh. Vlad (Dinamo Buc.)

Nici la această categorie nu dispunem de elemente capabile de performanțe mari. Ele nu corespund nici pe departe valorii unui Linca, Dragnea, Șerbu sau Stoian. C. Ghiță, un boxer rezistent, bun „încasator" și foarte perseverent în atac, merită cu prisosință primul loc, mai ales după evoluția la Dinamoviada de la Szombathely și la turneul internațional de la București. Hodoșan și Niculescu, ambii cu „bărbie de sticlă", nu prezintă garanții serioase în turnee grele.

„Luptătorul" I. Covaci, cel mai bun

MIJLOCIE MICĂ (71 KG)
1. I. Covaci (Dinamo Buc.), campion
2. I. Pițu (Farul)
3. E. Constantinescu (Din. Cv.)
4. C. Anton (I.C.F.).
5. H. Stumpf (Metalul).

Categoric, Covaci rămîne cel mai tare pugilist al acestei categorii, care și ea dispune de puține elemente valoroase din punct de vedere tehnic. Covaci, datorită stilului său defectuos, care aduce a luptător de greco-romane, obține victorii numai datorită pregătirii sale fizice și elanului puțin comun. Păcat că nu știe box și mai ales că nu lovește. Anton, departe de pregătirea sa fizică din trecut, nu-și poate etala cunoștințele tehnice. Un boxer complet ar putea deveni Stumpf, dar el nu duce o viață sportivă!

Gh. Chivăr, campionul mofturos!

MIJLOCIE (75 KG)
1. Gh. Chivăr (Steaua), campion
2. Gh. Manole (Cimpulung Muscel)
3. I. Oiteanu (Dinamo Buc.).
4. Gh. Cojocaru (Chimia Orașul Gh. Gheorghiu-Dej)
5. M. Mariuțan (Progresul).

Atîta timp cît s-a pregătit serios, Gh. Chivăr a demonstrat că este un mijlociu de valoare internațională. El a boxat foarte bine, mai ales la campionatele europene de la Roma, unde a și obținut medalia de bronz. Calitățile sale deosebite pot fi și trebuie să fie și mai mult puse în valoare, dar Chivăr a devenit — se pare — un sportiv mofturos, care se pregătește cînd vrea! Dacă anul acesta l-am preferat pe primul loc s-ar putea ca în 1968 să alunece pe toboganul îngîmfării și să piardă examenul decisiv pe care abia îl așteaptă Manole, boxerul „revanșelor".

Același I. Monea

SEMIGREA (81 KG)
1. I. Monea (Dinamo Buc.), campion
2. A. Iancu (Steaua)
3. V. Trandafir (Steaua)
4. P. Cimpeanu (Metalul)
5. M. Constantinescu (Dinamo)

Nici la această categorie nu ne putem lăuda cu pugiliști de valoare. În afara lui Monea, care de bine de rău și-a făcut datoria, aflat la sfîrșitul carierei, nu dispunem de o rezervă serioasă pentru același campion, care se impune mereu în lupta de la distanță. Antrenorul Lucian Popescu ne mărturisea zilele trecute că P. Cimpeanu, bine antrenat și corect condus din colț, ar putea fi capabil să-l detroneze pe campion. Așteptăm cu interes evoluția lui Cimpeanu în sezonul de iarnă, pentru a constata în ce măsură maestrul Lucian Popescu nu s-a înșelat recomandîndu-l ca pe o speranță.

In sfîrșit, un nou campion!

GREA (PESTE 81 KG)
1. I. Alexe (Dinamo Buc.), campion
2. V. Mariuțan (Dinamo Buc.).
3. I. Sănătescu (Dinamo Buc.)
4. N. Motoc (Farul)
5. M. Niculescu (Voința)

După ani și ani, boxerul cu părul alb, Mariuțan, a fost învins de un tînăr curajos și cu alonjă: I. Alexe. Acesta a confirmat victoria asupra veteranului boxului nostru, cîștigînd și turneul speranțelor olimpice de la Budapesta, unde s-au impus chiar și în fața greilor sovietici. Ne așteptam la mai mult de la M. Niculescu, care progresează, mult prea încet.

Reprezentanții României în primii 20 la Les Contamines-Montjoie

În pitoreasca stațiune franceză Les Contamines-Montjoie, s-a desfășurat tradiționalul concurs de schi-alpin „Grand Prix de Noel". Acesta a reunit la startul probelor de slalom special și slalom uriaș numeroși sportivi din Franța, Italia, U.R.S.S., Anglia și România, printre care binecunoscuții Guy Périllat și J. N. Augért, membri ai lotului olimpic francez. Cursa de slalom special a revenit lui Augért, urmat de Perillat, iar cea de uriaș a fost cîștigată de Jean-Luc Pinél.

La aceste întreceri, reprezentanții României, veniți în Franța cu un antrenament sumar pe zăpadă, au avut o comportare frumoasă. La special, tînărul Dorin Munteanu a ocupat locul 14, iar maestrul sportului Cornel Tăbăraș s-a clasat al 15-lea, după ce în prima manșă avusese al nouălea timp. Gohn a obținut al 18-lea timp la special și al 17-lea la uriaș. Precizăm că în prima probă Munteanu a avut numărul de start 45, Tăbăraș 11, Gohn 52, iar în cea de a doua Gohn a plecat cu numărul 47.

Fără a fi un succes, clasarea schiorilor români în primele 20 de locuri ale unui concurs de amploare este meritorie, și ne dă speranța că, avînd condiții de pregătire mai bune, participînd cît mai des la marile competiții internaționale, reprezentanții noștri vor obține performanțe din ce în ce mai ridicate.

După comportarea avută în primele concursuri ale sezonului, maestrul sportului Cornel Tăbăraș se arată în formă deosebită. În imagine îl vedem în cursa de slalom uriaș din cadrul „Cupei U.G.S.R.", cîștigată într-o manieră categorică.

Foto: A. Neagu

Cînd schi-lifturile sînt un simplu decor

Cu ani în urmă, folosirea mijloacelor mecanizate de urcat era ca și inexistentă în antrenamentul schiorilor români. Îi invidiam pe reprezentanții țărilor alpine și îi deplîngeam pe băieții noștri care, pentru cîteva manșe de antrenament, pierdeau ore întregi.

Acum, însă, prospectele O.N.T.-ului prezintă stațiunile noastre ca pe unele dintre cele mai moderne din Europa, dotate cu instalații capabile să satisfacă chiar și pe cei mai exigenți. *Teoretic*, așa este. Pe lîngă telefericele din Poiana Brașovului, Predeal și Sinaia, au fost amenajate schi-lifturile din Kantzel, Poiană, dintre Poiana Ruia și stația de sus a telefericului, cele de la Sinaia, Vîrfu cu Dor, Muntele Mic, Paring ș.a. Din cele amintite, știți însă cîte funcționează? DOUĂ: la Muntele Mic (folosit în exclusivitate de turiști, deoarece acolo nu există pîrtii, pentru schiul alpin de performanță) și în Paring (grație faptului că I.C.F.-ul organizează anual cursul de schi).

De ce această situație? Să ne răspundă întreprinderile constructoare (Trustul 5 Construcții-șantierele 502 și 510 pentru cele din Poiană) sau cele tutelare (Steagul roșu Brașov-proprietarul schi-liftului din Kantzel, I.R.S.B.C. Sinaia — pentru cele de la Vîrfu cu Dor), precum și federația de specialitate, care ar fi trebuit să pistoneze din vreme (înțelegeți din vară) mersul lucrărilor.

Pînă atunci, mai bine zis pînă ce schi-lifturile nu vor mai fi simple decoruri, ne alăturăm nemulțumirii schiorilor noștri care vor și ei să aibă condiții de pregătire dacă nu identice, măcar apropiate cu cele ale fruntașilor mondiali. Schiul modern se practică folosind schi-lifturile nu privindu-le! **d. st.**

O inadvertență regulamentară

Urmărind desfășurarea campionatului de calificare pentru echipele de tenis de masă — disputat cu cîtva timp în urmă — am simțit nevoia de a așterne pe hîrtie unele reflecții.

Lăsînd la o parte nivelul tehnic slab al jucătorilor (și în special al jucătoarelor), ca și prezența unui număr destul de ridicat de sportivi virstnici și lipsiți de valoare, mă voi referi la o anomalie regulamentară care pune sub semn de întrebare atingerea scopului acestei competiții. Să fiu mai explicit.

Federația de specialitate, în dorința de a angrena cît mai mulți sportivi în campionatul național pe echipe și de a deschide „calea liberă" elementelor tinere, valoroase, a luat măsura de a abandona, începînd cu anul 1967, clasicele sisteme de disputare „Swaythling" și „Corbillon". Aceasta, în favoarea unei formule mai puțin uzitate (mai ales la băieți) și care prevede ca echipele să fie alcătuite din mai mulți sportivi: patru pentru băieți și trei pentru fete.

Din păcate însă, această măsură nu are pînă în prezent decît o eficiență parțială, deoarece, acolo unde se impunea mai mult — în campionatele orășenești (care reprezintă faza de masă) și apoi în calificare — ea nu este aplicată, aceste competiții organizîndu-se, în continuare, după vechiul sistem.

De asemenea, este știut că o formație reprezintă o anumită valoare cînd este compusă din patru echipieri (respectiv la fete, din trei), și o altă valoare cînd este alcătuită din trei jucători (respectiv la fete, două). De aceea și criteriul selecționării echipelor care merg mai departe oscilează în funcție de acești factori. În cazul nostru, se dă posibilitatea să ajungă în „divizie" unor echipe verificate ca mai bune după un anumit sistem, dar — poate — mai slabe (ca alte partenere de întrecere) într-o altă formulă.

Nici pentru anul 1968 nu s-a preconizat organizarea campionatului republican pe echipe în noua formă — la toate nivelele, deci și la calificare. Argumentul dat de federație, „cauze financiare" nu rezistă, cheltuielile suplimentare fiind foarte mici — în raport cu scopul propus. Este vorba doar de un plus de cca. 20—35 sportivi. Să nu uităm că acest campionat de calificare se desfășoară două zile pe an. De aceea, este de dorit ca regulamentul să fie revizuit.

Nicu NAUMESCU
maestru al sportului

ÎN CINSTEA ANIVERSĂRII REPUBLICII

SIBIENII ÎN ÎNTRECERE

Orașul Sibiu găzduiește, în aceste zile, o serie de manifestări sportive la fotbal, volei, orientare turistică și popice, organizate în cinstea proclamării Republicii. 16 formații au luat parte la turneul de fotbal (jucători nelegitimați). După jocuri viu disputate, echipa Uzinei Automecanica s-a impus și a cîștigat finala cu „I.H.R." la scorul de 2—1. Întrecerile la celelalte sporturi sînt în plină desfășurare.

Și în cadrul raionului Sibiu s-a desfășurat un turneu de fotbal cu participarea echipelor Textila Cisnădie, Firul roșu Tălmaciu, Carpați Mirșa, Sticla Avrig ș.a. Finala a fost cîștigată de Textila Cisnădie (2—1 cu Firul roșu Tălmaciu).

GH. TOPÎRCEANU — coresp.

SPORTIVII IEȘENI CINSTESC MAREA SĂRBĂTOARE

În continuarea întrecerilor organizate la Iași în cinstea aniversării Republicii, sportivii de la trîntă (82 de participanți) și tir (28) și-au desemnat cîștigătorii.

TRÎNTĂ: **56 kg** — ION SPĂTARU (Chimia); **60 kg** — S. ISTRATE (Chimia); **65 kg** — GH. TUDOSE (Mobila); **70 kg** — A. ILIȘEI (Universitatea); **75 kg** — T. HOGA (Constructorul); **81 kg** — M. NICOLAU (Plastica).

TIR: **seniori** — I. LAZĂR (Siderurgistul); **juniori** — GH. ABĂLAȘEI (Siderurgistul); **junioare** — GETA OLARU (Confecția).

D. DIACONESCU
corespondent principal

TURNEU DE FOTBAL ȘI ȘAH

Consiliul raional Tr. Măgurele pentru educație fizică și sport a organizat „Cupa 30 Decembrie" la fotbal, cu participarea a 4 echipe din oraș: **Chimia** (div. C). **Electrica** (camp. reg.), **Sănătatea** și **Chimia II** (camp. raional). Duminică, în finală, s-au întîlnit Chimia și Electrica. Partida a fost cîștigată de **Electrica** cu 4—1 (1—1). La acest joc, formația Chimia a folosit numai 5 titulari, restul de jucători fiind juniori.

Tot duminică a fost organizat un concurs fulger de șah la care s-au întrecut sportivi și sportive clasificați și neclasificați. Pe primul loc s-au clasat campionii de anul trecut ai orașului, Jenica Crețu și Constantin Udrea (ambii de la Unirea).

D. GRUIA — coresp.

CAMPIONAT RAIONAL LA TENIS DE MASĂ

Consiliul raional Hațeg al E.F.S. a organizat, în cinstea aniversării Republicii, un campionat raional la tenis de masă, dotat cu „Cupa 30 Decembrie". Competiția, la care participă șase echipe masculine, se desfășoară sistem turneu, numai tur. După trei etape disputate pînă acum, în fruntea clasamentului se află echipa **A.S. Refezatul** din orașul Hațeg.

N. ZBUCHEA — coresp.

CONCURS DE VOLEI LA TG. MUREȘ

Sălile de sport de la Institutul pedagogic și Liceul agricol din localitate găzduiesc, în aceste zile, interesante întreceri de volei. Iată cîteva dintre rezultatele înregistrate: **masculin**: Banca — Școala sportivă nr. 1 3—1, Institutul pedagogic — Voința 3—0, Liceul Papiu Ilarian — Liceul Agricol 3—1, Școala sportivă nr. 2 — Oțelul 3—0; **feminin**: Medicina — Oțelul 3—0, Școala sportivă nr. 2 — Liceul agricol 3—2.

I. PAUȘ
corespondent principal

ÎNTRECERILE ȘCOLARILOR

Elevii școlilor generale din orașul Sighișoara s-au întrecut în cadrul competiției „Cupa 30 Decembrie" organizată de Consiliul orășenesc pentru educație fizică și sport, în colaborare cu Consiliul pionierilor, la volei și baschet. Cupa a fost cucerită de sportivii școlilor generale nr. 1 (băieți) și nr. 1 (fete), la baschet, nr. 2 (băieți) și nr. 5 (fete), la volei.

I. TURJAN — coresp.

CRONICA STADIOANELOR

(Urmare din pag. 1)

15 000; Bacău — 13 500; Iași — 12 750; — Oradea — 12 700; Hunedoara — 12 500; Tractorul Brașov — 12 000; Tg. Mureș — 10 000 etc. (n.n. Datele ne-au fost furnizate de secția construcții sportive C.N.E.F.S.).

La toate acestea mai trebuie adăugat ceva: sute de cabine moderne, vestiare, cabinete medicale oferă sportivilor, arbitrilor și medicilor condiții dintre cele mai bune. Ziariștilor, crainicilor de radio și televiziune, cabinele utilate cu aparatură modernă le sînt, de mult, gazde ospitaliere. Iar peste tot, jos, încorsetat în ovalul de zgură cu 6—7 dungi albe de var, se află gazonul mereu proaspăt, fără gropi, fără pietrele care altădată — pe Venus de pildă — se înfigeau în genunchii lui Sfera, Albu și ai celorlalți fotbaliști din generația lor. Azi, echipele noastre fruntașe joacă pe terenuri pe care mulți dintre noi le comparăm cu mesele de biliard. Așa și e!

Aceasta este — pe scurt — cronica stadioanelor construite în țara noastră în anii Republicii, îndeosebi cele a căror capacitate depășește 10 000 de locuri. Aceste splendide edificii sportive fac parte din baza materială ce nu suferă comparație cu ceea ce avea la dispoziție sportul înainte de 23 August 1944. Este o părticică din acea bază sportivă, care datorită grijii statului nostru, se află în plină dezvoltare pentru a putea ține pasul cu avîntul pe care sportul îl cunoaște pe meleagurile României socialiste.

PITECANTROPII

I-am văzut, nu de mult, luînd cu asalt troleibuzele ce opreau în fața librăriei de pe strada Eminescu, de sub coloane, la zece metri de Piața Romană.

Se împărțiseră în două grupe — una, mai mică, masată în fața ușii de urcare, alta, mai mare, mai dură, în fața ușii de coborîre. Cei mai mulți ieșeau de la I.S.E. cu cîte un galet strîns în pumn sau înghesuit în buzunarul paltonului și-i auzeam vorbind într-un argot presărat cu termeni contabili (era hazul lor, acela de a discuta „profesional") dar constatînd mai ales din sunete scurte, gîlgîite, gemete lubrice, chicoteli strivite între dinți — totul debitat fără furie, „alb" așa cum se cade unor tipi duri cărora le pasă atît de puțin de cei din jur încît trec peste și prin ei cu calm. Dar erau acolo în afară de studenții I.S.E.-ului — și bulevardiștii profesioniști cu șepci multicolore, cu atît mai repugnanți cu cît paloarea bolnăvicioasă, favoriții, rînjetul le da nu numai un aer golănesc dar și unul maladiv.

Se adunaseră deci în două grupe și luau troleibuzele cu asalt, pe mutește. Nimeni nu putea cobori căci pitecantropii voiau să urce, să plece la meci și-i vedeam cu cîtă înverșunare surdă, de turmă, strivese un bătrînel care cu pieptul înfipt în rama de metal a ușii leșinase pe jumătate, cu cîtă înverșunare dau peste cap o femeie bătrînă, cu ce chicoteli groase înghesuie o fată tînără care plîngea fiindcă voia să coboare. Și, ceea ce făcea mai oribilă scena era liniștea în care toate acestea se desfășurau ca și cum revenirea pitecantropilor printre noi s-ar fi desfășurat în vis, într-un coșmar din care nu ne-am fi putut smulge.

Șoferul privea impasibil și plictisit turma din fața ușii, milițianul din Piața Romană abia arunca cîte o privire, iar la cîțiva pași de el pitecantropii se cățărau pe scara din spate, pe ușă, lovind, călcînd în picioare pe cetățenii care se apărau fără energie.

Pitecantropii plecau la meci.

Dar nu entuziasmul, nu plăcerea spectacolului sportiv îi mîna acolo, nu schimbau zîmbete, glume între ei. Nu erau veseli. Erau — și așa se adăuga paloării lor — de hrubă — niște pitecantropi triști. Voiau să calce pe cineva în picioare — și, iată, li se prezenta ocazia. Voiau să împungă din coate — și o puteau face în voie. Voiau să bage frica în cineva, și, iată, găsiseră cîțiva moșneni, cîteva biete bătrîne.

E adevărat că dacă în loc de cîțiva moșneni sau bine-crescuți domni cu ochelari, din troleibuze ar fi coborît lotul republican de atletism sau, poate numai un aruncător de ciocan, sau, în sfîrșit, un bărbat care să dea la o parte obrazul primului pitecantrop ieșit în cale, turma ar fi cedat pentru o clipă. Cum a și cedat cînd unul sau doi privitori au intervenit ajutînd unei femei să coboare după ce au făcut vînt cîtorva pitecantropi care nu s-au opus (nu voiau să se bată ei numai la completul adăpost al anonimatului să lovească, să se simtă cineva).

Și mă gîndeam cum o fi cresc cînd înverșunarea turmei de pitecantropi atunci cînd vor fi la un loc, nu zeci, dar sute, în jurul terenului de fotbal, dacă la opt kilometri de stadion începuseră prin a-și face mina.

Căci pitecantropul, lăș și spășit cînd e singur, devine agresiv în grup și cu atît mai agresiv cu cît grupul e mai mare. Iar pe teren după cum am aflat cu toții mai tîrziu s-a întîmplat exact ceea ce era de prevăzut. Pitecantropul (nu numai cel plesat din Piața Romană) a urlat și a bătut toba războiului pe pieptul păros, a aruncat cu stîlele și l-a lovit pe arbitru.

Din păcate, suporterul cinstit, entuziast, sportiv, încă n-a învățat cum să-l potolească pe pitecantropul deghizat în suporter. El continuă să-l ia — datorită poziției verticale și haineler — drept homo-sapiens. Și se lasă influențat de el.

Dar, de fapt — istoria ne învață — omul îi poate oricînd domina pe pitecantropi. Și, mai mult, îi poate nu numai sili să respecte comportamentele civilizate dar îi poate ridica, temporar, la rangul de om.

Măcar pentru cîteva ore, pe stadion sau pe stradă cînd sîntem siliți să trăim alături de ei.

Camil BACIU

DAR, DE FAPT

Echipele noastre în „C.C.E."

● Deținătoarea „Cupei campionilor europeni" la volei masculin, Dinamo București, a trimis clubului belgrădean Partizan propunerea de a se întîlni, pentru meciul tur-retur din optimile finalei, în zilele de 30 ianuarie 1968 la Belgrad și 6 februarie la București. Deoarece, contrapropunerea iugoslavă este pentru zilele de 25 ianuarie și 8 februarie, comisia de organizare a „C.C.E." va hotărî în ce zi să se dispute partida din tur.

● Campioana țării, Steaua București, a propus clubului Galatasaray din Istanbul datele de 28 ianuarie și 8 februarie.

● Pentru conducerea partidelor de la București vor fi delegați un arbitru ungur (Dinamo—Partizan) și unul italian (Steaua—Galatasaray) care vor fi desemnați de federațiile naționale respective.

● Și campioana feminină a României, Dinamo București, a intrat în tratative cu campioana Israelului pentru perfectarea întîlnirii lor din aceeași etapă a competiției. Echipa noastră a propus datele de 21 ianuarie (Tel-Aviv) și 4 februarie (București). Se așteaptă acordul echipei israeliene.

DUBLĂ ÎNTÎLNIRE INTERNAȚIONALĂ LA SIBIU

Azi și mîine sala Școlii sportive din localitate va găzdui dubla întîlnire dintre echipele feminine ale școlii sportive din Sibiu și Levski din Sofia.

ARBITRU ROMÂN ÎN „C.C.E."

Pentru partida dintre campioanele Ungariei și R. F. a Germaniei care se va desfășura la Budapesta în cadrul optimilor a fost solicitat un arbitru român. Federația noastră de specialitate urmează să-i desemneze.